

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/53/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100125
Dátum vydania rozhodnutia: 3. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9518100125.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného V. R., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. januára 2019 v Bratislave, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 13. decembra 2018, sp. zn. 2Tp/18/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného V. R. s a zamieťa.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „prvostupňový súd“) uznesením z 13. decembra 2018, sp. zn. 2Tp/18/2018, podľa § 84 ods. 1, ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 76 ods. 3 Tr. por. a per analogiam § 79 ods. 2 Tr. por. predĺžil do 7. augusta 2019 lehotu obmedzení vo výkone trestu odňatia slobody obvinenému V. R., nar. X. Y. XXXX v M., trvale bytom N. F., prechodne bytom bez prihlásenia K. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, ktoré mu boli uložené uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 7. júna 2018, sp. zn. 2Tp/18/2018, a zároveň zmenil uložené obmedzenie vo výkone trestu odňatia slobody tak, že obvinenému uložil - zákaz voľného pohybu, vrátane zaradovania do práce, mimo objekt ústavu na výkon väzby a na výkon trestu odňatia slobody- zákaz styku (akéhokoľvek osobného, sprostredkovaného, telefonického, elektronického, písomného a pod.) s R. K., nar. X. Q. XXXX v J., trvale bytom F., a v prípade ďalších osôb akýkoľvek styk len po súhlase a za prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní- prijímanie návštev len po predchádzajúcom súhlase orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu,- prijímanie a odosielanie korešpondencie prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu s výnimkou korešpondencie uvedenej v § 25 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov. V odôvodnení tohto uznesenia sudca pre prípravné konanie uviedol, že sú splnené podmienky na to, aby bolo priam nevyhnutné primerane obmedziť obvineného vo výkone trestu odňatia slobody a predĺžiť tieto obmedzenia. Sudca pre prípravné konanie pritom poukázal na odôvodnenie svojho prvého rozhodnutia v tejto veci, v ktorom uviedol, že sa oboznámil so zväzkami spisového materiálu, ktoré mu boli predložené spolu s návrhom prokurátora a boli označené ako vyšetrovací spis ČVS: PPZ-944/NKA-

PZ-ZA-2015 a dospel k záveru, že základný materiálny dôvod väzby - dôvodnosť podozrenia, v tomto prípade existuje. Sudca pre prípravné konanie v tejto súvislosti uviedol, že tým neprezumuje vinu obvineného, avšak vzhľadom na sumár dôkazov, zhrnutých v návrhu prokurátora, je podľa jeho názoru evidentné, že trestné stíhanie za skutky uvedené v uznesení o vznesení obvinenia prebieha dôvodne a nič na tom nemení ani zmena prístupu obvineného, ktorý na rozdiel od obsahu svojich predchádzajúcich výpovedí pred sudcom pre prípravné konanie stručne uviedol, že sa cíti byť nevinný. V súvislosti s navrhovanými obmedzeniami sa až na menej podstatný detail súvisiaci s konkretizovaním obmedzenia uvedeného v druhej odrážke sudca pre prípravné konanie takisto stotožnil s návrhom prokurátora, a to najmä vzhľadom k obsahu listov, na ktoré v návrhu poukázal prokurátor a ktorých autenticitu obvinený v rámci výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie nespochybnil, existuje totiž konkrétna skutočnosť, ktorá podľa sudcu pre prípravné konanie zakladá nielen hypotetickú, ale aj reálnu obavu podporenú konkrétnym konaním, ktorá odôvodňuje riziko neprípustného zasahovania do neutrality prípravného konania (ovplyvňovanie svedkyne). Uvedené podľa sudcu pre prípravné konanie jednoznačne zakladá väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom táto skutočnosť je dôvodom nariadenia obmedzení vo výkone trestu, uvedených vo výrokovej časti uznesenia. Vykonaným prieskumom spisu, predovšetkým zväzku III., v ktorom je zažurnalizovaný obsah úkonov vykonaných po poslednom väzobnom rozhodnutí v predmetnej veci, sa podľa sudcu pre prípravné konanie nič nemení na vyššie uvedených faktoch zakladajúcich dôvodnosť nariadenia obmedzení. Dôvodnosť podozrenia v miere postačujúcej na zásah do základných práv a povinnosti je podľa sudcu pre prípravné konanie naďalej daná a prokurátor jasne a v súlade s realitou vysvetlil, o čo svoj návrh opiera. S jeho analýzou stavu sa sudca pre prípravné konanie v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach na ňu poukázal. To isté platí aj vo vzťahu k dôvodnosti väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por., keďže v predmetnej veci nielen existujú indície zakladajúce obavu z ovplyvňovania svedkov, ale došlo už aj ku konaniu, ktoré tieto indície potvrdilo. V takomto prípade ide podľa názoru sudcu pre prípravné konanie bez akýchkoľvek pochybností o konkrétne skutočnosti zakladajúce obavu z konania zasahujúceho do neutrálneho a objektivity sledujúceho priebehu prípravného konania. Pre úplnosť sudca pre prípravné konanie doplnil, že zmena petitu rozhodnutia oproti podanému návrhu zrejme skôr uľahčí kontrolovaný kontakt s matkou obvineného, ktorého sa obvinený dožaduje. Ako to vyplýva aj zo zadržanej korešpondencie, tento kontakt doteraz nebol umožnený, zrejme z dôvodu nemožnosti sledovania komunikácie v rámci návštevy zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Podľa názoru sudcu pre prípravné konanie je evidentné, že v tomto prípade, s poukazom na vyššie uvedené, sú požiadavky kontroly v podstate všetkých kontaktov obvineného nevyhnutným následkom stavu a špecifik tohto konania. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podal proti nemu obvinený V. R. sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Tomáša Dohála. V odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že na výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie navrhol, aby sa vo výkone trestu odňatia slobody stretávať so svojou matkou, ktorá bola v prípravnom konaní viackrát vypočutá, takže sa domnieva, že jej prípadný ďalší výsluch nie je potrebný. Obvinený v súčasnosti nemá možnosť realizovať vo výkone trestu odňatia slobody žiadne sociálne kontakty so svojimi najbližšími (so svojimi rodičmi a deťmi), čo považuje za neúnosné, pretože tento stav trvá veľmi dlho. Obvinený tiež poukázal na skutočnosť, že predtým, keď bol vo väzbe, sa mohol stretávať so svojou matkou, na základe čoho sa domnieva, že uplatňovaním obmedzení voči jeho osobe sú porušované jeho základné ľudské práva, okrem iného aj práva uvedené v čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Napokon obvinený konštatoval, že uplatňovanie obmedzení má podľa jeho názoru pôsobiť na to, aby „ochotnejšie“ spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Na základe vyššie uvedeného obvinený navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. doplnené o možnosť obvineného stretávať sa so svojou matkou D. R., nar. XX. Q. XXXX, bytom N., B. X/XX, bez prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní. Sťažnosť obvineného bola 21. decembra 2018 doručená prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“). Spis so sťažnosťou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súdu sťažnostnému predložený 21. decembra 2018. Po predložení veci bolo najvyššiemu súdu doručené vyjadrenie prokurátora k sťažnosti obvineného z 28. decembra 2018. Prokurátor vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinenému bolo pôvodne uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze styku s osobami, ktoré sú svedkami v uvedenej trestnej veci alebo prichádza do úvahy ich výsluch ako svedkov. Práve z toho dôvodu, že obvinený žiadal o návštevu svojich

maloletých detí, svojej matky a otca (pričom z vyjadrenia vyšetrovateľa vyplýva, že zdravotný stav otca nie je taký, aby bolo možné s ním realizovať návštevy obvineného spolu s maloletými), prokurátor navrhol modifikáciu predmetného uznesenia, pričom sudca pre prípravné konanie sa s uvedenou modifikáciou stotožnil. Obvinený teda v súčasnosti môže realizovať sociálne kontakty so svojimi najbližšími (najmä so svojou matkou), avšak vzhľadom na kolúzne správanie sa obvineného, aj s poukazom na korešpondenciu medzi ním a jeho matkou, z ktorej vyplýva, že spolu komunikovali aj o predmetnej trestnej veci, za ktorú je trestne stíhaný, je podľa prokurátora možné akékoľvek kontakty obvineného, či už s jeho matkou alebo s ďalšími osobami, realizovať len so súhlasom a za prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní, aby nedošlo k zmareniu účelu trestného konania. Argument obhajoby, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní ide o akýsi nátlak voči obvinenému, je podľa prokurátora neopodstatnený a ničím nepodložený. Poukázal pritom na skutočnosť, že obvinený sa k svojej trestnej činnosti priznal, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom prokurátor vyhodnotil aj túto skutočnosť, keď súdu navrhol modifikáciu uvedeného obmedzenia v prospech obvineného a nie v jeho neprospech. Na základe uvedených skutočností, ako aj odôvodnenia rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu, s ktorým sa prokurátor plne stotožnil, navrhol sťažnosť obvineného V. R. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnuť ako nedôvodnú. Najvyšší súd na podklade sťažnosti podanej oprávnenou osobou včas a proti prípustnému rozhodnutiu, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť obvineného nie je dôvodná. Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa § 84 ods. 1 Tr. por. ak sa vedie trestné stíhanie proti obvinenému vo výkone trestu odňatia slobody a ak je daný niektorý z dôvodov väzby, rozhodne o dôvodoch, obsahu a trvaní nevyhnutných obmedzení, ktoré sa proti nemu uplatnia, súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Podľa § 84 ods. 2 Tr. por. uložené obmedzenia nesmú byť závažnejšie ako tie, ktorým by bol inak obvinený podrobený vo väzbe. Podľa § 84 ods. 3 Tr. por. na konanie o obmedzeniach a o ich trvaní sa použijú primerane ustanovenia § 76 až 78 a § 82. Rozhodovanie o obmedzení obvineného vo výkone trestu odňatia slobody je rozhodovaním sui generis o dôsledkoch väzby pre obvineného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný trestný čin, než je predmetom uplatňovaného obmedzenia. Platí preň režim podmienok väzby, teda z materiálnej stránky - existencia skutkových okolností vzatia do väzby, teda či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, a- existencia niektorého z dôvodov väzby, ak z konania obvineného alebo z ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava útekovej väzby [§ 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.], kolúznej väzby [§ 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.] alebo preventívnej väzby [§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.] obvineného. Obe zložky materiálnej podmienok väzby musia byť splnené súčasne, a to v čase, keď majú byť uplatňované obmedzením osobnej slobody obvineného väzbou alebo náhradou väzby obmedzením počas výkonu trestu odňatia slobody obvineného. Materiálne podmienky väzby musia vždy zodpovedať aktuálnemu stavu dokazovania v štádiu trestného konania, v ktorom sa uplatňujú (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 2. septembra 2014, sp. zn. 2 Tost 29/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 16, roč. 2015). Z predloženého spisového materiálu (spisu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2Tp/18/2018, a vyšetrovacieho spisu Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry západ, ČVS: PPZ-944/NKA-PZ-ZA-2015) vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 6. júla 2017 bolo vznesené obvinenie V. R. za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v skutku číslo 1 obvinený V. R. v presne nezistený deň mesiaca február roku 2010 v poobedňajších hodinách, na adrese N., B. číslo X/XX, v byte číslo XX, po tom, ako mu jeho družka, poškodená B. N., nar. X. Q. XXXX, občianka Českej republiky, naposledy trvale bytom K., Česká republika, oznámila, že s ním už nechce žiť a chce si zobrať ich spoločného syna, maloletého M. L., nar. X. Y. XXXX, so sebou do Českej republiky a bude od neho požadovať vysoké výživné, túto úmyselne usmrtil v obývačke tohto bytu, nakoľko sa mu nepodarilo ju presvedčiť, aby ostala s ním, a to tým spôsobom, že počas vzájomného milovania sa s ňou v misionárskej polohe ju držal oboma rukami za krk, kde začal pritláčať, na čo sa poškodená začala brániť a škríabať ho po tele,

kde ju aj napriek tomu stále držal okolo krku a tlačil, čo trvalo asi päť minút, kde ucítil, že počas toho, ako ju škrtil, jej na krku niečo prasklo, na čo ho poškodená prestala škriabať a hýbať sa, následne po tom, ako začal obvinený uvažovať ako sa zbaviť tela, tak z kumbálu v byte vytiahol tmavozelenú tašku na zips z nepremokavého nylonu o veľkosti asi 80 až 100 litrov, do ktorej vložil poškodenú B. N., ktorú predtým obliekol do vecí, ktoré mala oblečené pred milovaním a s touto taškou, obsahujúcou telo poškodenej, odišiel z bytu do pivnice patriacej k bytu, kde túto tašku nechal a vrátil sa späť do bytu, následne v priebehu niekoľkých hodín obvinený zobral z pivnice tašku s telom poškodenej B. N., ktorú naložil na konštrukciu od kočiara a takto ju previezol asi 300 metrov od bytového domu na svoju záhradu, kde pozbieral všetko drevo čo tam mal, dal ho na hromadu, ktorú zapálil a po rozhoření sa ohňa, do tohto prihodil tašku aj s telom poškodenej B. N. a asi ďalších 4 až 5 hodín prikladal do ohňa drevo až do doby, kým oheň samovoľne nezhasol a nevznikla len pahreba, ktorú nechal na mieste, po tomto išiel v mesiaci marec 2010 nahlásiť na políciu nezvestnosť poškodenej B. N., kde bolo po menovanej dňa 19. marca 2010 vyhlásené pátranie Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín, v skutku číslo 2 obvinený V. R. v presne nezistenom čase v letných mesiacoch roku 2011, sa zoznámil cez sociálnu sieť „Pokec“ s osobou R. K., nar. X. Q. XXXX, trvale bytom F., ktorá v tej dobe bývala spolu so svojím druhom, poškodeným T. W., nar. X. P. XXXX, trvale bytom C. a ich synom, maloletým A. P., nar. XX. Q. XXXX v N., na ulici Q. číslo XX, v prenajatom byte číslo XX na 3. poschodí, kde táto sa mu pri ďalších vzájomných stretnutiach a komunikácii opakovane sťažovala na násilné správanie sa svojho druhu voči jej osobe, ako aj ich spoločnému maloletému synovi A. P., na čo jej obvinený pri jednom zo stretnutí povedal, že by to vedel nejako poriešiť, následne v presne nezistený deň letných mesiacov roku 2011, v čase asi o 22.00 hod., po tom, ako mu nezisteným spôsobom R. K. oznámila, že jej druh, poškodený T. W., doma zase vyvádza, a ak jej chce pomôcť, má hneď prísť, obvinený prišiel na adresu N., Q. č. XX, do bytu číslo XX, kam ho pustila R. K., kde následne obvinený V. R. poškodeného T. W. úmyselne usmrtil, a to spôsobom, že vošiel do obývačky a ako uvidel, že poškodený T. W. leží na gauči hlavou k nemu a otočenou k stene, vrhol sa na neho, kde ho pravou rukou chytil okolo krku a aby vytvoril „páku“ na silnejšie škrtenie, ľavou rukou si pomáhal a pritláčal, čím ho začal dusiť a zároveň ho vyťahovať z gauča von, na čo sa poškodený začal brániť, kde obvineného búchal laktami do rebier, snažil sa ho kopať nohami, aby ho potkol, kde pri tomto sa poškodený obvinenému vyšmykol zo zovretia a spadol pritom hlavou na trúbky, ktoré vedú od radiátora do stupačiek, kde ostal ležať na zemi, na čo si obvinený vytiahol hrubú šnúrkou z teplákov, prišiel k poškodenému, omotal mu ju okolo krku a začal ho touto šnúrkou škrtiť, pričom ho takto škrtil asi tri až päť minút, potom, ako videl, že poškodený T. W. je určite mŕtvy, prestal ho so šnúrkou škrtiť a jeho telo preniesol do kúpeľne, kde ho položil do vane, následne v obývačke na gauči vykonal s R. K. sexuálny styk a v čase medzi 02.00 hod. a 03.00 hod. odišiel domov, kde mu ešte predtým R. K. dala kľúče od bytu a vchodu a dohodli sa, že ona ráno odíde aj so synom, maloletým A. P., k mame a obvinený tam príde ráno upratať, na čo v čase asi o 08.00 hod. nasledujúceho dňa sa obvinený vrátil do bytu, kde v byte našiel veľký čierny kufor na kolieskach, tento si doniesol na chodbu a pod kufor natiahol igelit, ktorý taktiež našiel v byte, vošiel do kúpeľne, kde vo vani ležalo telo poškodeného T. W., ktoré bolo stuhnuté a fialové, pričom sa ho vo vani pokúšal sformovať tak, aby sa zmestilo do kufra, kde začal lámať časti tela, a to nohy v kolenách a ruky v laktách, následne na to telo vytiahol von z vane a skúšal ho napchať do pripraveného kufra, kde sa mu nepodarilo kufor zavrieť kvôli hlave poškodeného, na čo obvinený zobral nôž z kuchyne a začal hlavu narezávať v oblasti šije okolo krku k hrdlu, kde následne s nožom začal sekať krčné stavce, aby sa uvedená hlava uvoľnila a padla k telu, po tom, ako sa mu to podarilo, telo zabalil do strečovej fólie, aby z neho nevytiekla žiadna krv, a takto zabalené ho vložil do kufra, do ktorého dal aj fóliu, ktorá sa nachádzala pod kufrom, následne kufor zapol a nechal ho na chodbe pri dverách a išiel umývať vaňu aj dlážku, v čase asi o 10.30 hod. z bytu odišiel a vrátil sa domov, aby sa postaral o svojho syna, maloletého M. L., kde po tom, ako ho dal spať, sa v čase asi o 14.00 hod. až 15.00 hod. vrátil späť do bytu R. K., kde zobral kufor s telom poškodeného T. W. a peši, v snahe vyhýbať sa centru mesta, s ním prešiel na svoju záhradu, kde po príchode vykopal v jej priestoroch jamu hlbokú asi 50 centimetrov, kam vložil kufor s telom poškodeného, a tento zahrabal hlinou, následne po asi týždni alebo dvoch sa vrátil na záhradu, aby sa zbavil tela poškodeného, nakoľko sa dozvedel, že primátor mesta rozhodol o zrušení týchto záhrad, znovu nanosil drevo na to isté miesto, kde spálil telo B. N., uvedené v skutku číslo 1, toto zapálil a počkal, pokiaľ sa poriadne rozhorí, kde následne do tohto ohňa hodil kufor s telom poškodeného T. W. a ďalších asi 6 hodín dokladal drevo až do doby,

kým oheň samovoľne nezhasol a nevznikla len pahreba, ktorú nechal na mieste a potom odišiel preč, v skutku číslo 3 obvinený V. R. v presne nezistenom čase mesiacov október alebo november roku 2011 sa rozišiel s R. K., nar. X. Q. XXXX, trvale bytom F., a niekedy po Vianociach v roku 2011 začal komunikovať cez sociálnu sieť „Popec“ s poškodenou V. A., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom S., kde viedli medzi sebou hlavne sexuálne rozhovory, následne z dôvodu väčšieho súkromia si obvinený v priebehu mesiaca apríl 2012 prenajal dom v obci D. číslo XXX, kam sa podľa nájomnej zmluvy od 20. apríla 2012 presťahoval spolu so synom, maloletým M. L., a v priebehu nasledujúcich asi 10 dní sa k nemu nasťahovala do uvedeného domu v obci D. aj poškodená V. A. so svojou dcérou, maloletou N. B., narodenou X. P. XXXX, trvale bytom Handlová, kde spoločne žili, následne niekedy v júni 2012 sa obvinený náhodne stretol v Dubnici nad Váhom s R. K., ktorá mu oznámila, že je s ním tehotná, na čo jej povedal, že ak chce, môže sa k nemu nasťahovať do D. s tým, že V. pošle „do piče“, kde po tomto sa s R. dohodli, že keď V. pošle preč, príde ona za ním na D., následne v presne nezistený deň mesiaca jún alebo júl 2012, keď sa obvinený vrátil domov do domu v obci D. číslo XXX, našiel v dome neznámych mužov z krčmy, ktorí sa v dome zabávali spoločne s poškodenou V. A., po príchode domov navaril deťom, poumýval ich a v čase asi o 21.00 hod. týchto neznámych mužov vyhnal z domu preč, následne poslal svojho syna, maloletého M. L., spať do manželskej postele a išiel si spraviť večeru, kde poškodená V. A. sa v tom čase zdržiavala v izbe na poschodí (obývačke) spolu so svojou dcérou, maloletou N. B., ktorá stále plakala, nakoľko si popálila prsty na ohrievači, na čo obvinený počul z obývačky buchot, po chvíli sa vybral hore do obývačky za poškodenou V. A., ktorá medzitým zanesla svoju dcéru, maloletú N. B., do postele k maloletému M. L., nakoľko už ostalo ticho, a tejto začal vyčítať, čo stále s malou robí, prečo ju stále bije a robí v dome „žúrky“, kde po nejakej chvíli prišiel za ním jeho syn, maloletý M. L., aby sa išiel pozrieť na maloletú N. B., obvinený prešiel do izby, kde sa nachádzala maloletá N. B., pričom poškodená V. A. ostala v obývačke na poschodí, kde uvidel na posteli ležať maloletú N. B., ktorá sa nechýbala a na tele jej bolo vidieť modriny a šrámy, vyskúšal jej tep a skontroloval, či dýcha, keď vôbec na nič nereagovala, rýchlo utekal za poškodenou, aby jej povedal, čo sa stalo, na čo mu povedala, že je to jedno, že aj tak stále len piští, následne sa obvinený vrátil do izby po maloletú N. B., kde ju zobral hore do obývačky a mŕtve telo maloletej N. B. položil na zem a začal sa rozprávať s poškodenou V. A., čo ide robiť ďalej, kde táto na to nereagovala, že ju takéto veci nezaujímajú, na čo následne obvinený V. R. v obývačke na poschodí domu, v presne nezistenom čase, úmyselne usmrtil poškodenú V. A. tým spôsobom, že ju najskôr začal sexuálne vzrušovať, dráždiť rukou, potom jazykom, vyzliekol ju a oprel o gauč, kde ju začal odzadu sexuálne uspokojovať, pričom jej položil ruky na krk a začal ju škrtiť, kde si poškodená pravdepodobne myslela, že je to len nejaká sexuálna hra, nakoľko sa nebránila, avšak po chvíli začala chrčať, kde obvinený jej stále držal krk, až pokiaľ neodpadla, následne potom začal obvinený rozmýšľať, čo spraví s telom, tak ju zabalil do igelitu zo sáčkov do košov, ktoré používali v dome na odpad, a takto zabalené telo zniesol do kuchyne a potom do pivnice, kde ju položil na zem, pričom si bol na 100 percent istý, že je mŕtva, následne sa vrátil hore do obývačky, kde zobral mŕtve telo maloletej N. B., zniesol ho do kuchyne a položil ho do krbu, v ktorom horel oheň, do ktorého naložil ešte ďalšie drevo, zavrel dvierka na krbe a išiel hore do obývačky poupratovať, po asi dvoch hodinách, keď sa pozrel do krbu v kuchyni, už tam nič nebolo a ostala tam len pahreba, následne si išiel ľahnúť k synovi, maloletému M. L., kde zaspal a nasledujúci deň ráno obaja odišli do Dubnice nad Váhom za R. K., kde jej obvinený povedal, že ak chce, môže ísť s ním na D., pričom na R. otázku, čo je s V., jej obvinený povedal, že odišla preč, po tomto si R. K. pobalila pár vecí pre seba a jej syna, maloletého A. P. a odišla s obvineným a jeho synom, maloletým M. L., do domu v obci D. číslo XXX, kde po asi týždni, ako R. K. so svojim maloletým synom ráno odišla na návštevu k svojej mame, obvinený vytiahol z pivnice zabalené telo poškodenej V. A. a odniesol ho do miestnosti, ktorá sa nachádzala vzadu vonku na dvore vedľa kôlne a slúžila na zabíjačky, kde vo vnútri vytiahol jeden zo zabíjačkových kotlov zo zeme, pričom v betóne ostala jama, hlboká asi 0,5 metra s priemerom asi 1,2 metra, do ktorej naložil drevo a na toto drevo položil telo poškodenej V. A., zabalené vo vreciach, ktoré bolo stuhnuté a stočené do kľbka, následne zapálil drevo a počkal, kým sa rozhorí, kde na tento oheň priklopil hore nohami otočenú kotlinu a odišiel na dvor, kde počas pálenia tela chodil pravidelne prikladať drevo, následne po zhorení tela a dreva, čo bolo asi o 22.00 hod., odklopil kotlinu a popol, ktorý tam ostal, povymetal a nasypal do fúrika, ktorý vyviezol asi 150 metrov dole brehom smerom na Čičmany, kde bola skládka popola a tu tento popol z fúrika vysypal. V predmetných skutkoch bola 27. júla 2017 zmenená právna kvalifikácia, a to skutku číslo 1 na obzvlášť závažný zločin vraždy podľa §

145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c) Tr. zák. a skutkov číslo 2 a 3 na obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Tr. zák. Preskúmaním predloženého spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o uložení obmedzení obvinenému vo výkone trestu odňatia slobody dospel sťažnostný súd k názoru, že doposiaľ zistené skutočnosti odôvodňujú vo svojom súhrne, s takým stupňom pravdepodobnosti, ktorý zodpovedá tejto fáze konania, záver, že skutky, pre ktoré je obvinený V. R. trestne stíhaný, sa stali a vykazujú znaky vyššie uvedených trestných činov. V zhode s názorom prvostupňového súdu (ako aj s návrhom prokurátora) možno konštatovať, že dôvodnosť trestného stíhania obvineného sa v tomto štádiu konania prehĺbila práve na základe záverov uvedených v znaleckom posudku MUDr. Františka Štullera, PhD. z 31. októbra 2018, v zmysle ktorých boli na miestach označených obvineným v rámci previerky jeho výpovede na mieste objavené kosti humánneho pôvodu, ktoré sa v zemi, z ktorej boli extrahované, nachádzali minimálne päť a viac rokov; na kostených úlomkoch sú jednoznačné známky sekundárneho pôsobenia ohňa, pričom k horeniu častí tela osoby, ktorej kosti prináležali, došlo za neštandardných podmienok spaľovania v improvizovanom zdroji tepla a ohňa. Z charakteru kostených úlomkov bolo možné ustáliť, že s najväčšou pravdepodobnosťou pochádzali z jedného ľudského jedinca dospelého veku, ktorému bol počas života odstránený zub č. 24, pričom nález úlomku záprstnej kosti mohol pravdepodobne patriť aj mladšiemu jedincovi. V preskúmvanej veci je tak daná základná materiálna podmienka väzby, resp. jej dôsledkov pre obvineného jeho obmedzením vo výkone trestu odňatia slobody. Najvyšší súd preto následne podrobil prieskumu tvrdenie prvostupňového súdu o existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. Dôvodnosť tzv. kolúznej väzby [väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.] u obvineného odôvodnil sudca pre prípravné konanie stotožnením sa s návrhom prokurátora, v zmysle ktorého dôvody kolúznej väzby u obvineného V. R. naďalej trvajú predovšetkým s poukazom na zaistený list u T. D., ktorý bol napísaný obvineným a mal byť odovzdaný svedkyňi R. K.. Obsahom predmetného listu je okrem iného aj to, aby svedkyňa zmenila svoju výpoveď v časti, v ktorej opisuje, ako obvinený zavraždil jej bývalého druha T. W.. Ďalší list adresovaný svedkyňi R. K. bol zaistený priamo na cele obvineného, pričom obsahom tohto listu bola okrem iného opäť požiadavka na zmenu výpovede svedkyne v prospech obvineného. Prokurátor vo svojom návrhu poukázal aj na zadržanú korešpondenciu medzi obvineným a jeho matkou D. R.. K vyššie uvedenému možno doplniť, že dôvodnosť tzv. kolúznej väzby musí byť zistená vždy na základe konkrétnych skutočností (R 39/1968), čo znamená, že je potrebné, aby existovali konkrétne skutočnosti, ktoré by umožňovali prijať záver, že obvinený by v prípade ponechania na slobode (v predmetnej veci v prípade neuloženia obmedzení podľa § 84 ods. 1 Tr. por., pozn.) pôsobil na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Existenciu týchto skutočností prokurátor vo svojom návrhu preukázal práve vyššie uvedenými zadržanými listami, či už u samotného obvineného alebo u T. D., obsah ktorých jednoznačne preukazuje kolúzne správanie sa obvineného vo výkone trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu sa najvyšší súd stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu o tom, že dôvodnosť tzv. kolúznej väzby u obvineného V. R. aj naďalej pretrváva a je preto nevyhnutné uložiť mu vo výkone trestu odňatia slobody obmedzenia uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia. Napokon, vo vzťahu k sťažnostným námietkam obvineného, je potrebné poukázať na to, že obmedzenia uložené napadnutým uznesením sú miernejšie ako uznesenia uložené obvinenému predchádzajúcim uznesením prvostupňového súdu zo 7. júna 2018, v ktorom mu bol zakázaný styk s R. K., ako aj styk s osobami, ktoré sú svedkami v predmetnej trestnej veci alebo prichádza do úvahy ich výsluch ako svedkov. V napadnutom uznesení sú obmedzenia obvineného vymedzené tak, že obvinenému je zakázaný styk s R. K. a v prípade ďalších osôb je styk obvineného s nimi možný po súhlase a za prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní. Sťažnostný súd sa preto stotožnil s tvrdením prokurátora, uvedenom vo vyjadrení k podanej sťažnosti, podľa ktorého je súčasne uložené obmedzenie pre obvineného priaznivejšie ako obmedzenie uložené uznesením zo 7. júna 2018, a to aj vo vzťahu k rodinným príslušníkom obvineného, s ktorými sa tento má možnosť stretnúť po súhlase a za prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní (čo konštatoval aj prvostupňový súd v na str. 9 napadnutého uznesenia). Uvedené obmedzenie nie je možné v súčasnom štádiu trestného konania modifikovať podľa sťažnostného návrhu obvineného, v zmysle ktorého by sa vo výkone trestu odňatia slobody mohol stretávať so svojou matkou bez prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní, a to najmä s poukazom na vyššie uvedené kolúzne aktivity obvineného. Na základe týchto dôvodov Najvyšší súd

Slovenskej republiky sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.